

kterou se mezi stranami smluvními zakládá, změňuje nebo ruší poměr veřejného práva. Za ni však smlouvu v žalobě líčenou považovati nelze. Účelem jejím bylo získati požadovaný stavební příspěvek na zřízení řečené ústředny. K takovému příspěvku nejsou ani obec ani jednotlivci po zákonu povinni, a závazek k němu jest závazkem dobrovolným a může býti založen jen soukromoprávním jednáním. Smlouva o rozdělení jeho mezi obec a telefonní interesenty nedotýká se tedy poměru veřejného, jest smlouvou soukromoprávní a spor náleží tudíž rozhodovati soudům (§ 1 j. n.).

Čís. 11453.

Výchovné podle platového zákona ze dne 24. června 1926, čís. 103 sb. z. a n. není určeno za příjem dítěte, jehož by se mu za všech okolností musilo dostati nezkráceně. Při výměře výživného nemanželského dítěte nelze postupovati tak, že se vyloučí z otcova platu celé výchovné a vedle toho pak se stanoví výživné přiměřené zbývajícimu platu, nýbrž jest vycházeti z úhrnného otcova platu.

(Rozh. ze dne 5. března 1932, R I 1091/31.)

Poručenský soud nevyhověl návrhu poručníka, by bylo zvýšeno výživné měsíčních 120 Kč, jež dosud platil na dítě nemanželský otec, státní zaměstnanec. Rekursní soud zvýšil výživné na 180 Kč měsíčně, vyloučiv z platu nemanželského otce celé výchovné 100 Kč a určiv vedle toho 80 Kč jako výživné přiměřené zbývajícimu platu 875 Kč.

Nejvyšší soud stanovil výživné na 150 Kč měsíčně.

Důvody:

Výživné nemanželského dítěte má býti stanoveno přiměřeně ke jmění, po případě k výdělkovým poměrům nemanželského otce (§ 166 obč. zák.). Příjmem rekurentovým jsou celé jeho služební požitky včetně výchovného, neboť i toto jest částí otcova platu (§ 26 zákona ze dne 24. června 1926, čís. 103 sb. z. a n.) a určeno jest k tomu, by otci bylo ulehčeno splniti vyživovací povinnost, a není určeno jako příjem dítěte, kterého by se mu za všech okolností musilo dostati nezkráceně. Vyplývá to z ustanovení § 144 (4) řečeného zákona, podle něhož výchovné náleží otci v plné zákonné výměře jen tehdy, přispívá-li na výživu dítěte aspoň částkou zákonné výměry, jinak však činí jen tolik, čím otec na dítě skutečně přispívá. Proto nelze při výměře výživného postupovati tak, jak učinil rekursní soud, vyloučiv z rekurentova platu celé výchovné 100 Kč a určiv vedle toho výživné přiměřené zbývajícimu platu. Vychází-li se z úhrnného měsíčního platu rekurentova 975 Kč a přihlíží-li se i k potřebám dítěte i potřebám rekurentovým a jeho manželky, již jest rovněž po zákonu výživou povinen, považuje nejvyšší soud za přiměřené výživné 150 Kč měsíčně.